

Bilag 5.

Provinshandelskammeret.

København, den 17. Oktober 1931.

Til Folketingets Udvalg vedrørende Lovforslagene om Ændringer i Akkordlovgivningen.

Provinshandelskammeret tillader sig herved at fremsætte følgende Bemærkninger vedrørende Lovforslag Nr. 8 om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m., samt Lovforslag Nr. 17 om Ændring i Lov Nr. 67 af 12. April 1927 om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m., idet begge disse Lovforslag er af indgribende Betydning for Provinshandelsstanden og Landbrugernes forretningsmæssige Kredit hos Provinskøbmændene.

Ifølge det nævnte Lovforslag Nr. 8 aabnes der Adgang til under Akkordforhandlingen, eventuelt ved Kendelse af Skifteretten, at berøve Panthaverne deres Panteret for den Del af Fordringerne, som ikke dækkes af Pantets øjeblikkelige Værdi. Et saadant Indgreb fra Lovgivningsmagtens Side i en velerhvervet Sikkerhedsret maa Provinshandelskammeret indstændigt fraraade, ikke blot fordi det i sig selv er uretfærdigt, at Loven betager den Kreditor, som har ydet Kredit imod Pantesikkerhed, Muligheden for at faa Dækning gennem Pantet, naar Konjunkturerne bedres, men ogsaa fordi Regelen vil indvirke i høj Grad uheldigt paa Realkrediten til Skade først og fremmest for Landbruget selv. Dette erkendes for saa vidt ogsaa i Lovforslaget, som dette gør en Undtagelse, bl. a. med Hensyn til Laan, ydet af Kredit- og Hypotekforeninger, idet denne Undtagelse i Bemærkningerne i Lovforslaget begrundes med Ønsket om at bevare Tilliden til de af de nævnte Foreninger udstedte Obligationer. Vi ser imidlertid ikke rettere end, at det tillige maa være i alle Parters Interesse, at Landbruget ogsaa i Forhold til Købmændene bevarer sin hidtidige Mulighed for Opnaaelse af Kredit.

Provinshandelskammeret maa ligeledes henstille, at Lovforslag Nr. 17 ikke ophøjes til Lov. Lovforslagets Bestemmelser gaar ud paa, at et Akkordforslag altid — uden Hensyn til Dividenten — med Hensyn til Stemmernes Antal skal kunne vedtages, naar Halvdelen af de mødegivende stemmeberettigede Fordringshavere stemmer derfor; men dette kan komme til at betyde, at en enkelt stor Kreditor med Tilslutning af en Række Smaakreditorer udenfor Debtors Forretningskreds kan gennemføre en Tvangsakkord imod den akkordsøgendes Varekreditorer.

Der har i de senere Aar fra Regeringens og Rigsdagens Side været udfoldet stedse videregaaende Bestræbelser for at beskytte Debitorerne paa Kreditorernes Bekostning. Vi nævner saaledes, foruden de to Love af 12. April 1927 om Ændringer i Tvangsakkordloven og Konkursloven, Lov af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsjendomme til Opnaaelse af Akkord § 9, ifølge hvilken der gives en akkordsøgende Debitor Beskyttelse